

Język oryginału: **angielski**

Nr: ICC-01/11

Data: 27 czerwca 2011 r.

I IZBA PRZYGOTOWAWCZA

W składzie:

**Sędzia Sanji Mmasenono, Przewodniczący Składu
Sędziowskiego
Sędzia Sylvia Steiner
Sędzia Cuno Tarfusser**

SYTUACJA W LIBIJSKIEJ-ARABSKIEJ DŻAMAHIRIJI

Dokument publiczny

Nakaz aresztowania Muammara Mohammeda Abu Minyar Kadafiego

Decyzja ma zostać przekazana do wiadomości na podstawie postanowienia 31 Regulaminu Trybunału następującym osobom i organom:

Urząd Prokuratora

Luis Moreno Ocampo, Prokurator
Fatou Bensouda, zastępca Prokuratora

Adwokat obrony

Pełnomocnicy prawni poszkodowanych

**Pełnomocnicy prawni
wnioskodawców**

Poszkodowani bez reprezentacji

**Wnioskodawcy bez
reprezentacji ubiegający się o
uczestnictwo/ odszkodowanie**

**Urząd Adwokata Obrony z Urzędu dla
Poszkodowanych**

**Urząd Adwokata z Urzędu dla
Obrony**

Przedstawiciele państw

Amicus Curiae

SEKRETARIAT Międzynarodowego Trybunału Karnego

**Sekretarz Międzynarodowego Trybunału
Karnego Sylvana Arbia
Zastępca Sekretarza
Didier Preira**

Sekcja Przygotowawcza Obrony

Wydział ds. Poszkodowanych i Świadków

Sekcja Zatrzymań

**Sekcja ds. Uczestnictwa Poszkodowanych i
Odszkodowań**

Pozostałe sekcje i wydziały

I IZBA PRZYGOTOWAWCZA („Izba”) Międzynarodowego Trybunału Karnego (zwanego dalej „Trybunałem”)

ODNOTOWUJĄC Rezolucję 1970 jednomyślnie przyjętą przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych 26 lutego 2011 kierującą sytuację w Libijskiej-Arabskiej Dżamahirijji („Libia”) od 15 lutego 2011 r. do Prokuratora Trybunału, zgodnie z postanowieniami art. 13 lit. b Statutu Rzymskiego („Statutu”);

ODNOTOWUJĄC „Prosecutor’s Application Pursuant to Article 58 as to Muammar Mohammeda Abu Minyar GADDAFI, Saif Al-Islam GADDAFI and Abdullah Al-Senussi” („Wniosek Prokuratora”)¹ złożony przez Prokuratora 16 maja 2011, w którym tenże Prokurator, wystąpił między innymi o wydanie nakazu aresztowania Muammara Mohammeda Abu Minyar Kadafiego („Muammar Kaddafi” lub „Kaddafi”), za jego domniemaną odpowiedzialność karną za dopuszczenie się zabójstw i prześladowania ludności cywilnej jako zbrodni przeciw ludzkości od 15 lutego 2011 r. w Libii, między innymi w miejscowościach Trypolis, Bengazi i Misrata, poprzez libijski aparat państwowy i Siły Bezpieczeństwa, z pogwałceniem przepisów art. 7 ust. 1 lit. a i h Statutu i jako głównego sprawcę tych zbrodni zgodnie z postanowieniami art. 25 ust. 3 lit. a Statutu;

PO ZAPOZNANIU SIĘ z informacjami i dowodami („Materiały”) dostarczonymi przez Prokuratora w jego Wniosku w świetle standardu wprowadzonego przepisami art. 58 Statutu mającego na celu ustalenia, że istnieją uzasadnione podstawy by uznać, że Muammar Kaddafi popełnił zbrodnie zarzucane mu przez Prokuratora oraz że jego aresztowanie wydaje się konieczne;

¹ ICC-01/11-4-Red.

UWZGLĘDNIAJĄC postanowienia art. 7 ust. 1 lit a i h, art. 19, art. 25 ust. 3 lit a oraz art. 58 Statutu;

UWZGLĘDNIAJĄC, że na podstawie Materiałów dostarczonych przez Prokuratora Izba uważa, że sprawa przeciwko Muammarowi Kadhafi podlega jurysdykcji Trybunału i brak jest pozornej przyczyny lub oczywistego faktu, który zmuszałby Trybunał do wykonania prawa Trybunału wynikającego z postanowień art. 19 ust. 1 Statutu do ustalenia na tym etapie dopuszczalności sprawy przeciwko Muammarowi Kadhafi, bez uszczerbku dla ewentualnych sprzeciwów odnośnie dopuszczalności tej sprawy zgodnie z postanowieniami art. 19 ust. 2 Statutu;

UWZGLĘDNIAJĄC, że Izba stwierdza, że istnieją uzasadnione powody by uważać, że, w następstwie wydarzeń w Tunezji i Egipcie, które doprowadziły do odejścia odnośnych Prezydentów tych państw na początku 2011 r., na najwyższym poziomie libijskiego aparatu państwowego przygotowano politykę państwową mającą na celu powstrzymanie i stłumienie, wszelkimi sposobami, w tym poprzez użycie śmiercionośnej siły, demonstracji osób cywilnych przeciwko reżimowi Kadhafiego, które rozpoczęły się w lutym 2011 r.

UWZGLĘDNIAJĄC, że istnieją uzasadnione podstawy, by uważać, że w następstwie wyżej wzmiankowanej polityki państwowej od dnia 15 lutego 2011 r. co najmniej do dnia 28 lutego 2011 r., libijskie Siły Bezpieczeństwa², działając w sposób zaplanowany i konsekwentny, przeprowadziły na terenie całej Libii atak na ludność cywilną uczestniczącą w demonstracjach przeciwko reżimowi Kadhafiego lub na osoby odbierane jako dysydentów;

UWZGLĘDNIAJĄC, że mimo że ze względu na kampanię tuszowania faktów realizowaną w celu ukrycia popełnienia zbrodni przez Siły Bezpieczeństwa, dokładna liczba ofiar tego ataku nie może być poznana, istnieją uzasadnione powody by uważać, że na dzień 15 lutego 2011 r. i w okresie krótszym niż dwa

² Wyrażenie „Siły Bezpieczeństwa” stosowane jest w dalszej części niniejszego dokumentu jako określenie libijskiego systemu wojskowego i systemu bezpieczeństwa, składającego się w szczególności z Libijskich Sił Zbrojnych i policji; wywiadu wojskowego; Służb Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Zewnętrznego; Komitetów Rewolucyjnych oraz ich Biura; Straży Rewolucyjnej; Straży Ludowej; milicji Bojówki Rewolucyjnej; brygad i oddziałów milicji.

tygodnie w lutym 2011 r., Siły Bezpieczeństwa zabiły i zraniły oraz aresztowały i uwięziły setki cywilów;

UWZGLĘDNIAJĄC, że w związku z powyższym istnieją uzasadnione powody, by uważać, że nastąpił systematyczny i szeroko zakrojony atak, w znaczeniu art. 7 ust. 1 Statutu, realizujący tę politykę państwową i skierowany przeciwko ludności cywilnej, demonstrującej przeciwko reżimowi Kadafigo lub osobom uważanym przez reżim za dysydentów;

UWZGLĘDNIAJĄC w szczególności, że istnieją uzasadnione podstawy, by uważać, że na terenie całej Libii, a w szczególności w Trypolisie, Misracie i Bengazi oraz w miastach w pobliżu Bengazi, takich jak al-Bajada, Derna, Tobruk i Ajdabija, od 15 lutego 2011 co najmniej do 25 lutego 2011 r. Siły Bezpieczeństwa dopuściły się zabójstw stanowiących zbrodnie przeciw ludzkości, w ramach ataku przeciwko cywilnym demonstrantom lub domniemanym dysydentom reżimu Kadafigo;

UWZGLĘDNIAJĄC, że w świetle Materiałów istnieją uzasadnione podstawy, by uważać, że Muammar Kadafi, jako uznawany i niekwestionowany przywódca Libii kontrolował w całym okresie, którego dotyczy Wniosek Prokuratora, w sposób absolutny, ostateczny i niekwestionowany kontrolował cały libijski aparat państwowy, w tym Siły Bezpieczeństwa oraz że z mocy tej pozycji i działając w porozumieniu z kręgiem swoich najbliższych współpracowników, w skład którego wchodził między innymi jego syn Saif al-Islam Kadafi, stworzył on i zorganizował plan mający na celu powstrzymanie i stłumienie, za pomocą wszelkich środków, demonstracji ludności cywilnej przeciwko jego reżimowi.

UWZGLĘDNIAJĄC także, że istnieją uzasadnione podstawy, by uważać, że Muammar Kadafi przyczynił się do wprowadzenia w życie tego planu poprzez podjęcie nadrzędnych zadań prowadzących do popełnienia wyżej wzmiankowanych zbrodni oraz że jego wkład miał zasadnicze znaczenie przy realizacji tego planu z racji tego, że nie wykonując swoich zadań miał władzę udaremnić popełnianie tych zbrodni;

UWZGLĘDNIAJĄC, że istnieją uzasadnione podstawy, by uważać, że Muammar Kaddafi (i) zamierzał spowodować te obiektywne elementy wyżej wzmiankowanych zbrodni; (ii) wiedział, że jego zachowanie stanowiło część szeroko zakrojonego i systematycznego ataku przeciwko ludności cywilnej wykonywanego na mocy polityki Państwa, opracowanej przez niego w porozumieniu z kręgiem najbliższych współpracowników, w tym z synem Saifem al-Islamem Kaddafim, skierowanej przeciwko cywilom uważanym za dysydentów politycznych; (iii) był w pełni świadom swojej wyższej roli przywódczej w strukturze libijskiego aparatu państwowego i władzy pozwalającej mu na sprawowanie pełnej kontroli nad podwładnymi oraz (iv) był świadom faktu, że realizacja tego planu spowoduje wykonanie obiektywnych elementów tych zbrodni i to zaakceptował;

UWZGLĘDNIAJĄC, że istnieją uzasadnione podstawy, by uważać, że Muammar Kaddafi ponosi odpowiedzialność karną jako pośredni współsprawca, zgodnie z przepisami art. 25 ust. 3 lit. a Statutu, za następujące zbrodnie popełnione przez kontrolowane przez niego Siły Bezpieczeństwa w różnych miejscowościach na terytorium Libii, w tym w szczególności w Bengazi, Misracie, Trypolisie i innych sąsiednich miastach, od 15 lutego 2011 r. co najmniej do 28 lutego 2011 r.:

- i. zabójstwa jako zbrodni przeciwko ludzkości, w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. a Statutu; oraz
- ii. prześladowania jako zbrodni przeciwko ludzkości, w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. h Statutu;

UWZGLĘDNIAJĄC, że zgodnie z postanowieniami art. 58 ust 1 Statutu, na tym etapie aresztowanie Muammara Kaddafiego wydaje się konieczne w celu (i) zapewnienia jego stawiennictwa przed Trybunałem; (ii) zapewnienia, że nie będzie w dalszym ciągu wykorzystywał posiadanej władzy do utrudniania dochodzenia lub zagrożenia dochodzenia, w szczególności poprzez organizowanie prób tuszowania zbrodni popełnionych przez Siły Bezpieczeństwa i (iii) uniemożliwienia mu dalszego używania posiadanej władzy i absolutnej kontroli nad libijskim aparatem państwowym do dalszego popełniania zbrodni w kompetencji Trybunału;

Z TYCH POWODÓW, Izba

NINIEJSZYM WYDAJE nakaz aresztowania Muammara Mohammeda Abu Minyar Kadafiego (którego nazwisko pisane jest także: Quaddafi, Qadhafi lub Gaddafi), zdjęcie w załączeniu, urodzonego w 1942 r. w pobliżu Sitre w Libii, Dowódcy Sił Zbrojnych Libijskiej-Arabskiej Dżamahiriji posiadającego tytuł *Wodza Rewolucji* oraz, jako takiego, występującego jako głowa Państwa Libijskiego.

Sporządzono w angielskiej i francuskiej wersji językowej, przy czym wersja angielska jest wersją rozstrzygającą.

/podpis/

**Sędzia Sanji Mmasenono Monageng
Przewodniczący Składu Sędziowskiego**

/podpis/

Sędzia Sylvia Steiner

/podpis/

Sędzia Cuno Tarfusser

Sporządzono 27 czerwca 2011 r.

w Hadze, Holandia